

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/607/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914202658
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914202658.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/X, Q., zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Kuric, JUDr. Vladárová, s. r. o., so sídlom Dolný val 11, Žilina, IČO: 36 841 200, proti odporcovi: Z. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/X, Q., zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jaroslavom Čiernym, advokátom so sídlom D. XX, Z., o určenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaniach navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/41/2014-100 zo dňa 13. mája 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 120,- eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa, a to od 24.03.2014 (výrok I). Zameškané výživné za obdobie od 24.03.2014 do vyhlásenia rozsudku vo výške 150,96 eur uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi do 30 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku (výrok II.). V ostatnej časti súd návrh zamietol (výrok III.). Zároveň vyslovil, že o trovách konanie bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV.).

Vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že vyživovacia povinnosť rodičov k navrhovateľovi stále trvá, nakoľko tento nie je schopný sám sa živiť. Navrhovateľ ukončil štúdium na Spojenej škole - Stredná odborná škola automobilová Banská Bystrica vysvedčením o záverečnej skúške a výučným listom, podľa ktorého sa vyučil v učebnom odbore autoopravár - elektrikár. Pokračuje však v štúdiu na Súkromnej strednej odbornej škole so zameraním na služby, je študentom 1. ročníka denného nadstavbového štúdia v odbore podnikanie v remeslách a službách s predpokladom ukončenia štúdia v máji 2015. Po ukončení štúdia získa navrhovateľ úplné stredoškolské vzdelanie v danom odbore s maturitou. Na strane navrhovateľa dochádza k zvyšovaniu kvalifikácie za účelom získania maturity, čo môže byť dôležitým aspektom pri získavaní budúceho zamestnania.

Matka prispieva navrhovateľovi na výživné vo výške 100,- eur až 150,- eur mesačne.

Po zohľadnení všetkých odôvodnených potrieb navrhovateľa (príspevok na domácnosť svojej tety, u ktorej býva 80,- eur mesačne, cestovné do školy 40,- eur mesačne, telefón 15,- eur mesačne, strava, oblečenie, hygiena), ako aj výživného poskytovaného zo strany matky, súd ustálil vyživovaciu povinnosť otca na sumu 120,- eur mesačne, keď odporca poskytuje navrhovateľovi aj iné plnenia, a to vo forme uhrádzaného poistného na navrhovateľa vo výške 20,30 eur mesačne a stavebné sporenie vo výške 9,96

eur mesačne. Okrem toho odporca má vyživovaciu povinnosť voči dcére M., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, a ktorej financuje všetky odôvodnené potreby a výdavky, nakoľko matka sa na úhrade týchto výdavkov nepodieľa.

Súd v danom prípade nevzhladol rozpor s dobrými mravmi tvrdený odporcom. Mal zato, že skutočnosť, že navrhovateľ nežije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi je výsledkom pretrvávajúcich nezhôd medzi rodičmi navrhovateľa, čo nakoniec vyústilo i do rozvodu manželstva, čo nemožno pričítať na ťarchu navrhovateľa. Pokiaľ odporca poukazoval na nezodpovedný prístup navrhovateľa k plneniu si svojich školských povinností, po získaní výučného listu, čo je nižším stupňom vzdelania, sa navrhovateľ rozhodol pokračovať v štúdiu na strednej škole za účelom získania maturity, a teda úplného stredoškolského vzdelania, aj s cieľom získať budúce zamestnanie, z ktorého bude mať príjem na uspokojovanie svojich základných životných potrieb. Uvedené možno pričítať na prospech navrhovateľa. Možno súhlasiť s otcom navrhovateľa, že v prípade riadneho štúdia na strednej škole by navrhovateľ ukončil štúdium a získal maturitu skôr, mohol by sa zamestnať a dosahovať príjem, na druhej strane je potrebné si uvedomiť, že problémy navrhovateľa v súvislosti so školskou dochádzkou a prospechom sú z časti i dôsledkom partnerských nezhôd. Podľa názoru súdu došlo zrejme k zanedbaniu starostlivosti o navrhovateľa v čase, keď rodičia mali a mohli ovplyvniť ďalšie smerovanie svojho syna, a to vhodne zvoleným výchovným postupom a starostlivosťou.

Počiatok platenia výživného súd určil od podania návrhu na súd, t. j. od 24.03.2014, odporcovi od tohto dňa vzniklo zameškané výživné do vyhlásenia rozsudku vo výške 150,96 eur (pomerná časť za mesiac marec 2014 a výživné za mesiac apríl 2014).

V ostatnej časti pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať výživné vo výške 350,- eur mesačne, súd návrh nad rámec priznaného výživného zamietol ako nedôvodný, nakoľko neboli preukázané také odôvodnené potreby navrhovateľa, na uspokojenie ktorých by bolo potrebné stanoviť výšku výživného 350,- eur mesačne a zároveň neboli preukázané ani možnosti a schopnosti odporcu poskytovať požadované výživné.

S poukazom na § 151 ods. 3 O. s. p. okresný súd vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku čo do výrokov o uložení povinnosti platiť bežné výživné a zameškané výživné podal odporca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie.

V odôvodnení uviedol, že záver súdu o zvyšovaní kvalifikácie odporcu nadstavbovým štúdiom vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, rovnako ako záver o absencii rozporu podaného návrhu s dobrými mravmi.

Navrhovateľ ukončil vzdelanie v odbore autoopravár - autoelektrikár výučným listom a pokračuje v nadstavbovom štúdiu so zameraním na služby. Toto nadstavbové štúdium navrhovateľovi neposkytne iné vzdelanie než to, v ktorom už je vyučený. Navrhovateľ teda je schopný sám sa živiť v odbore, v ktorom je vyučený. Zo strany navrhovateľa ide len o zneužívanie rodičovskej vyživovacej povinnosti z dôvodu jeho negatívneho postoja k práci. V prípade A. E. ide návrhom na určenie výživného na plnoleté dieťa o šikanózný výkon práva, ktorý nepožíva právnu ochranu. Navrhovateľ počas štúdia na Strednej odbornej škole polytechnickej v Ružomberku v období september 2010 až december 2012 dosahoval dostatočný až nedostatočný prospech, mal problémy so správaním aj s dochádzkou. V decembri 2012 v treťom ročníku štúdia sám zanechal toto štúdium, resp. bol zo štúdia vyhodnený. Následne v roku 2013 nastúpil na denné štúdium na Strednú odbornú školu automobilovú v Banskej Bystrici. V súčasnosti nastúpil na Súkromnú strednú školu v Dolnom Kubíne, kde má tiež viacero neospravedlnených vymeškaných hodín. Ak by riadne študoval už na prvej strednej škole, pri svojom veku už mohol mal ukončené štúdium aj s prípadnou maturitou. Má za to, že takýto spôsob štúdia nie je riadnou prípravou na povolanie. Neospravedlnená absencia syna či jeho nedostatočný prospech nie je pritom daný partnerskými nezhodami rodičov, lebo z vykonaného dokazovania je zrejmé, že syn chodil poza školu a dosahoval nedostatočný prospech už od roku 2010. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že výkon práv a povinností nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Pokiaľ ide o hodnotenie odôvodnených potrieb dieťaťa, náklady 80,- eur na bývanie u tety nie sú nákladmi, ktoré by navrhovateľ v skutočnosti mesačne vynakladal. Podľa jeho vlastných tvrdení tieto náklady tete neuhrádza, ide len o jeho prísľub do budúcnosti, pričom jeho realizácia je v súčasnosti otázna. Súd má povinnosť rozhodovať podľa stavu v čase vyhlásenia rozsudku, a je teda zrejmé, že táto suma nie je odôvodneným výdavkom pri posudzovaní výšky výživného. Navrhovateľ má možnosť bývať aj u svojej matky, kde by takéto náklady nemal (prípadne ani náklady na stravu). Nemožno sa stotožniť so záverom súdu, že skutočnosť, že navrhovateľ nežije v spoločnej domácnosti s rodičmi, je výsledkom pretrvávajúcich nezhôd medzi rodičmi. Pokiaľ matka navrhovateľovi prispieva na výživu mesačne sumou

100,- eur až 150,- eur a jeho vyživovacia povinnosť má byť 120,- eur mesačne, suma výživného ďaleko presahuje odôvodnené výdavky syna, ktorých reálna suma, okrem nákladov na stravu a hygienu, sú len sumy výdavkov cestovného, prípadne kreditu na telefón. Aj podľa štatistických údajov priemerné náklady dospelého človeka nepresahujú 200,- eur mesačne.

Súd prvého stupňa tiež nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že sa osobne stará o dcéru M., nar. XX.XX.XXXX, ktorá študuje na Hotelovej akadémii v Liptovskom Mikuláši. Po rozchode s manželkou dcéra ostala bývať s ním a syn - navrhovateľ s matkou. Dohoda bola taká, že manželka bude zabezpečovať výživu syna a on výživu dcéry. Dcére platí všetky náklady súvisiace so štúdiom a živobytím, manželka na výživu dcéry neprispieva. Navyše aj v súčasnej dobe už synovi platbami poistného či stavebného sporenia prispieva na výživu sumou mesačne 30,- eur.

Vzhľadom na uvedené má zato, že návrh plnoletého syna na určenie výživného je v celom rozsahu nedôvodný pre jeho rozpor s dobrými mravmi a navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu i navrhovateľ.

Mal zato, že okresný súd nesprávne posúdil rozsah povinnosti odporcu a určil nedostatočnú výšku výživného. Súd uvádzal len najzákladnejšie náklady na jeho potreby, ktoré sú už vo výške 165,- eur mesačne. Okrem toho však musí vynakladať výdavky na stravu, ošatenie, hygienu. Súd síce na tieto výdavky poukazuje, ale vzhľadom na stanovenú výšku výživného 120,- eur mesačne nemožno prijať záver, že by ich zohľadnil pri určení výživného.

Naviac vo všeobecnosti z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov možno za odôvodnené potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať nielen náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, ale aj starostlivosťou o zdravie, kultúrne a športové vyžitie. V súčasnosti u mladých ľudí využívajúcich pri každodennom živote a hlavne pri štúdiu počítač, je dispozícia s počítačom a pripojenie na internet tiež každodennou nevyhnutnosťou, obdobne ako telefón s kvalitatívne vyššími funkciami.

Pri porovnaní nákladov na dospelé dieťa je nutné konštatovať, že súdom určené výživné na navrhovateľa ako dospelého jedinca a študujúcu osobu možno považovať za minimálne výživné.

Pokiaľ okresný súd dôvodí, že otec poskytuje navrhovateľovi aj iné plnenia, zmluvu o stavebnom sporení ako aj poistnú zmluvu uzavrel odporca, sám rozhoduje o trvaní zmluvného vzťahu, o zmene zmluvných podmienok a nakladaní s finančnými prostriedkami na týchto účtoch a navrhovateľ na tieto záväzkové vzťahy nemá žiaden dosah. Vzhľadom na potrebu úhrady každodenných nákladov nezaopatreného dieťaťa - navrhovateľa nie je možné považovať takéto úhrady za poskytovanie iného plnenia ako to ustálil okresný súd. Navrhovateľ pri uhrádzaní svojich základných životných nákladov potrebuje disponovať finančnými prostriedkami v čase, keď nie je schopný samostatne sa živiť a nie s odstupom niekoľkých rokov potom čo ukončí štúdium.

Prvostupňový súd pochybil i v rámci vyhodnotenia majetkových pomerov a možností na strane odporcu, keď vychádzal len z jeho mesačného príjmu. Odporca napr. už ku dňu 01.04.2014 disponoval aj inými finančnými prostriedkami, a to na účte o stavebnom sporení sumou 1.502,12 eur - stavebné sporenie A. E. (okrem toho rovnaká suma je na stavebnom sporení pre M. E. a Z. E.), tiež finančnou hotovosťou v spoločnosti Poistovňa Slovenskej sporiteľne, a.s., kde za obdobie do júla 2014 sa odvieďlo približne 1.580,- eur. Odporca má ďalej v BSM byt, ktorý navrhovateľ ani jeho matka neužíva. Navrhovateľ sa teda v tomto smere nepodieľa na životnej úrovni otca. Otec ďalej používa na svoje osobné účely automobil, a navrhovateľ sa ani v tomto smere nepodieľa na životnej úrovni otca, obdobne ako na dovolenkách, ktoré otec trávi v zahraničí.

Odporca do svojich nákladov zahrnul i mesačné splátky úverov vo výške 53,41 eur a 51,06 eur. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto tieto výdavky odporcu nie je možné poňať ako opodstatnené vynaložené. Aj o túto sumu sa potom mesačný príjem odporcu navýši.

Matka prispieva navrhovateľovi na výživu sumou 100,- eur až 150,- eur, a to i napriek tomu, že v porovnaní s otcom dosahuje omnoho nižší príjem, má omnoho nižšiu životnú úroveň ako otec.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu, prípadne v rámci odvolacieho prieskumu zvýšil primerane výživné oproti prvostupňovému rozhodnutiu. Navrhovateľ si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Vo vyjadrení k odvolaniu odporcu sa navrhovateľ nestotožnil s názorom odporcu, že v prípade jeho návrhu ide o šikanózný výkon práva. Skutočnosť, že by bol vyhodnený zo štúdia na Strednej odbornej škole polytechnickej v Ružomberku nevyplývala z vykonaného dokazovania. Po ukončení prvého polroka na tejto škole kontinuálne pokračoval v štúdiu v Banskej Bystrici, ktoré ukončil, o čom svedčí

vyššieho vzdelania, ktoré sa uskutočňuje v štúdiu na Strednej odbornej škole v Dolnom Kubíne. Bezprostredne po ukončení štúdia nastúpil na denné nadstavbové štúdium s maturitou v odbore Podnikanie v remeslách a službách na Strednej odbornej škole v Dolnom Kubíne. Po získaní výučného listu teda pokračoval v štúdiu ihneď, v snahe získať úplné stredoškolské vzdelanie s maturitou, čo je vyšší stupeň vzdelania. Pokiaľ ide o jeho namietané náklady, poukázal na to, že k týmto sa dopodrobna vyjadroval v podanom odvolaní.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa i odporcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

V zmysle § 62 Zákona o rodine je vyživovacia povinnosť rodičov k deťom ich zákonnou povinnosťou. Dosiahnutím plnoletosti táto vyživovacia povinnosť nezaniká, ale trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť nie je viazaná na dosiahnutie určitej vekovej hranice, ale je závislá od schopnosti dieťaťa samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky svoje odôvodnené potreby z odmeny za svoju prácu. Táto schopnosť musí byť zároveň trvalá, nakoľko príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Za okolnosť odôvodňujúcu trvanie vyživovacej povinnosti rodičov sa vo všeobecnosti akceptuje štúdium, ktorým sa dieťa pripravuje na budúci výkon povolania.

V danom prípade nemožno záveru okresného súdu, že navrhovateľ nie je schopný sám sa živiť, pretože pokračuje v príprave na budúce povolanie štúdiom na strednej škole, nič vytknúť. I keď je pravda, že navrhovateľ má v súčasnosti výučný list, pokračuje ďalším riadnym nadstavbovým štúdiom s cieľom urobiť si maturitu a zvýšiť si tak kvalifikáciu, ktorá mu nepochybne môže pomôcť nájsť si lepšie zamestnanie. Vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľovi preto naďalej trvá.

V súvislosti s odvolacou námietkou odporcu, že navrhovateľ sa na budúce povolanie nepripravuje riadne s poukazom na jeho vylúčenie zo štúdia a počet vymeškaných hodín, odvolací súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané jeho tvrdenie o vylúčení navrhovateľa zo štúdia na Strednej odbornej škole polytechnickej v Ružomberku, na čo poukázal i okresný súd v napadnutom rozhodnutí. Rovnako vysoký počet vymeškaných hodín neznamená, že navrhovateľ nevykoná potrebné skúšky a štúdium riadne neukončí.

V súvislosti s odporcom namietanými výdavkami na bývanie odvolací súd poukazuje na to, že výdavky na bývanie nesporne patria medzi výdavky na zabezpečenie výživy a výchovy dieťaťa. Navrhovateľ v súčasnosti býva u svojej tety a je nesporné, že pobytom navrhovateľa v jej domácnosti sú spojené zvýšené výdavky na domácnosť (elektrina, voda a p.). Tieto výdavky hradia príbuzní navrhovateľa, ktorí ale voči nemu nemajú vyživovaciu povinnosť, a túto plnia namiesto jeho rodičov. Samotná skutočnosť, že od navrhovateľa zatiaľ nežiadali, aby sa podieľal na úhrade týchto nákladov z dôvodu, že v súčasnosti ich nemá z čoho hradiť, ešte neznamená, že na tieto výdavky nie je možné prihliadať. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že aj v prípade, ak by navrhovateľ býval u otca alebo u matky, bolo by potrebné

pri skúmaní odôvodnených potrieb prihliadať aj na podiel navrhovateľa na výdavkoch na bývaní, a tieto by sa zohľadnili pri určení výšky výživného.

Nie je dôvodná ani odvolacia námietka odporcu, že súd neprihliadal na to, že v celom rozsahu zabezpečuje potreby dcéry M., na ktorú mu matka neprispieva, pretože z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že okresný súd na túto skutočnosť prihliadal (str. 7 napadnutého rozsudku).

Nakoniec nie je dôvodná ani odvolacia námietka odporcu, že ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi je v rozpore s dobrými mravmi. I keď v prípade plnoletého dieťaťa možno aplikovať ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine, musia záveru o rozpore priznania výživného s dobrými mravmi svedčiť výnimočné okolnosti. V tejto súvislosti nemožno nič vytknúť záveru okresného súdu, ktorý konštatoval, že problémy navrhovateľa v súvislosti so školskou dochádzkou a prospech sú z časti i dôsledkom partnerských nezhôd, keď z vyjadrenia odporcu vzhľadom k obdobiu „záškoláctva“ navrhovateľa (už od roku 2010) zároveň vyplýva, že k zanedbaniu starostlivosti došlo zrejme v čase, keď obaja rodičia mali a mohli ovplyvniť ďalšie smerovanie svojho syna. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že je práve úlohou rodičov náležite sa starať nielen o výživu, ale aj výchovu svojho dieťaťa a viesť ho k riadnemu životu.

Rovnako však súd ako nedôvodné vyhodnotil i odvolacie námietky navrhovateľa. Zákon o rodine pri určovaní vyživovacej povinnosti určuje ako jedno z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výšky výživného hľadisko odôvodnenosti potrieb dieťaťa. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. V prípade každej na výživu odkázanej osoby je však potrebná ich individualizácia z hľadiska konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod. Odôvodnené potreby oprávnenej osoby sú však zároveň ohraničené schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi výživou povinného.

Pokiaľ ide o odôvodnené potreby navrhovateľa, odvolací súd má zato, že súdom určené výživné je spôsobilé (spolu s výživným poskytovaným matkou navrhovateľa) pokryť odôvodnené potreby navrhovateľa, vychádzajúc i z priemerných výdavkov domácnosti zistených Štatistickým úradom SR, ktoré sú všeobecne známe. Nemožno sa stotožniť s námietkami navrhovateľa, že súd pri určení výšky výživného nezohľadnil výdavky na bývanie, odievanie, obuv a hygienu, keď z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zřejmé, že súd na uvedené výdavky pri určení výživného prihliadal. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň poukazuje na to, že samotný navrhovateľ uvedené výdavky v návrhu na začatie konania nešpecifikoval, nekonkretizoval žiadnou sumou, uviedol len sumárnu sumu na stravu, hygienické potreby a oblečenie vo výške 350 eur, ktorá suma, vychádzajúc zo všeobecných štatistík, je však jednoznačne neprimeraná (priemerné čisté výdavky na potraviny a nealkoholické nápoje sú na osobu vo výške cca 70 eur mesačne, na odievanie a obuv vo výške cca 18 eur mesačne).

Rovnako nedôvodné sú i námietky navrhovateľa vo vzťahu k príspevku odporcu na stavebné sporenie a poistenie navrhovateľa, s ktorými skutočnosťami sa už vo svojom rozhodnutí vysporiadal okresný súd. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, má zato, že na uvedené výdavky odporcu možno prihliadať, keď z výpovede odporcu vyplýva, že skutočne ide o istú formu sporenia pre navrhovateľa, pričom v minulosti už bola časť týchto prostriedkov navrhovateľovi vyplatená. Navrhovateľ pritom nepreukázal, že odporca je oprávnený sám s uvedenými prostriedkami disponovať, keď tvrdenie odporcu na pojednávaní dňa 10.04.2014, že na disponovanie s financiami na predmetných účtoch potrebuje súhlas navrhovateľa, nerozporoval a v tomto smere nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

Pokiaľ ide o odôvodnené potreby, ako tieto nemožno akceptovať „telefón s kvalitatívne vyššími funkciami“, rovnako nie je na mieste námietka o nepodieľaní sa na životnej úrovni otca, keď samotné vlastníctvo nehnuteľnosti neznamena, že toto sa vzťahuje aj na ostatných rodinných príslušníkov. Navrhovateľ má zabezpečené bývanie, ktoré bolo zohľadnené v rámci určenia výživného, pričom samotná skutočnosť, že toto bývanie nie je v dome, resp. byte vo vlastníctve rodičov navrhovateľa nemá význam, keď títo mu bývanie zabezpečujú inak, v danom prípade prispievaním na úhradu výdavkov spojených s bývaním (vo forme výživného), rovnako tak sa podieľajú na úhrade výdavkov na cestovnom navrhovateľa. Samotná skutočnosť, že odporca vlastní motorové vozidlo neznamena, že v rámci plnenia si vyživovacej povinnosti je povinný toto poskytnúť i navrhovateľovi.

Pokiaľ navrhovateľ poukázal na to, že výška určeného výživného je neprimeraná aj s poukazom na výživné poskytované matkou a výšku príjmu otca a matky, odvolací súd poukazuje na to, že i keď matka

navrhovateľa má nižší príjem, táto sa na druhej strane nijakým spôsobom nepodieľa na výžive dcéry M., ktorá je stále nezaopatrená a rovnako ako navrhovateľ je už plnoletá. V tejto súvislosti zároveň dáva odvolací súd do pozornosti, že samotný navrhovateľ požadoval výživné spolu vo výške 500 eur (vychádzajúc z výšky výživného žiadaného od odporcu 350 eur a výšky výživného poskytovaného matkou v max. výške 150 eur), pričom toto jednak presahuje výšku minimálnej mzdy a dokonca hraničí s výškou mzdy matky navrhovateľa, ktorá na rozdiel od neho pracuje a z tejto mzdy zároveň poskytuje navrhovateľovi výživné.

Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že výživné určené okresným súdom vo výške 120 eur mesačne je primerané tak odôvodneným potrebám navrhovateľa ako aj možnostiam a schopnostiam odporcu a nakoľko i výška zameškaného výživného bola určená prvostupňovým súdom správne, napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Nakoľko okresný súd o trovách konania nerozhodol s tým, že o týchto bude rozhodnuté postupom podľa § 151 ods. 3 O. s. p. (do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej), rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 4 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.